

A két középső képecske az alsó sorban végre Erzsébet királyné életéből tüntet föl két jelenetet.

A jobbra eső képecske kórházi jelenetet ábrázol. Fölséges asszonyunk ugyanis egy gyermekkórházban egy betegágyban fekvő árva gyermeknek sajátkezüleg táplálékot nyujt.

Megszánja jó királynénk
Az árva gyermeket.
Betegnek és szegénynek
Nyujt ő segédkezet.

A másik kép alatt, mely királynénk nemes gondolkozásának és gyöngédszivűségének a koronája, ez áll:

„Csak pusztá kedvtelésből
Gyilkolni nincs jogunk!”
Igy szól dicső királynénk,
Fölséges asszonyunk.

Midőn ugyanis királynénk török testőröktől kísérve a Homer megénekelte Trója helyét látogatta meg, hirtelen költözőkódó vadludak mutatkoznak. A török testőrök közül többen azonnal fölkapják puskájokat, hogy a ludak közé löjjenek; de fölséges asszonyunk e szavakkal akadályozta meg szándékukat:

„Pusztá mulatságból már csak még sem kellene a szegény állatokat lelőni.”

* * *

A keret belső mezejére Thewrewk Árpád tanár úr két költeményt is irt, hogy válogassunk, melyik tetszik legjobban, azt nyomassuk a képre. Álljon mind a kettő itten:

Védjük az állatokat.

Thewrewk Árpádtól.

Művészi kézre vall itt
E mű, e szép remek.
Oh jertek megtekintni
Ezt édes gyermekek!

A harmadik Verédy.
Kövessük jelszavát!
Állatvédelmezőknek
Ő tartja zászlaját.

Nézzétek Herman Ottót,
Hazánk tudós fiát
S az állatvédelemnek
Buzgó apostolát.

Tovább haladva látjuk
Im Szalkay Gyulát,
Az állatoltalomnak
Kiváló bajnokát.

Királyi Pál az, a kit
Mellette lát szemünk;
Legyen e nagy halottnak
Emléke szent nekünk.

Egy Génusz alatt egy
Szoborra tesz babért;
Ezt Röck Szilárdnak adja,
Ki élt nagy eszmeért.

Ki megmutatta tettel,
 Hogy e mondás igaz:
 „Ki állatok barátja,
 Emberbarát is az.“

A ki, midőn a kínzott
 Allat védője lett,
 Emberoltalomról
 Meg nem feledkezett.

Ki sok beteg, vak, árva,
 Hajléktalan, siket
 És béna honfitársnak
 A jótevője lett.

A toll leirni gyöngé
 E honfi érdemét.
 Magyar hazája büszkén
 Emlitse nagy nevét!

A mellszobor alatt van
 Két összefüggő kép,
 Művészi kéz alkotta.
 Nézzétek, oh mi szép!

Az egyik Trója romját
 Mutatja meg nekünk,
 S ott a magyar királynét
 Pillantja meg szemünk.

Fölötte a magasban
 Lármázva vadludak
 Egy boldogabb hazába
 Vigan vándorlanak.

Testőrkiiséretéből
 Mindenki, hogy neszét
 Vevé a vadludaknak,
 Fölkapta fegyverét.

De a nemes, szelid nő
 Tiltólag jelt adott
 S nem engedé, hogy öljék
 A vándor állatot.

Milyen magasztos elvü!
 Erzelme mily dicső!
 Oh üdv neked, királynénk!
 Te angyalszivü nő!

Védelmet az állatoknak.

Thewrewk Árpádtól.

A midőn e képre fordítjuk szemünket,
 A gyönyör érzete szállja meg szivünket.
 Erzsébet királyné, fölséges asszonyunk,
 Az, kit először e képen megpillantunk.

Nemesbb szivü nő a magyar trónon nem ült,
 Jobb magyar királynét az ezredév nem szült.
 Ő nem csak az árvák s szegények gyámola;
 Az állatoknak is ő a védangyala.

Midőn Ázsiában utazva tekinté
 A régi Trójának helyét a királyné,
 Fölötte vadludak röpültek kiáltva;
 Vigan vándoroltak boldogabb hazába.

A melléje rendelt török testőr rögtön
 Fölkapta fegyverét, hogy közéjük lőjön:
 De szelid királynénk tiltólag jelt adott
 S nem hagyta megölni a vándorállatot.